

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2024 r. – Hanseatic Energy Hub/Komisja

(Sprawa T-309/24)

(C/2024/4736)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hanseatic Energy Hub (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: C. von Hammerstein, H. Heller i S. Schneider, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 27 lipca 2023 r. (State Aid SA.102163 (2023/N) – Germany, Aid for the construction and operation of the Brunsbüttel on-shore LNG (¹) Terminal);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku efektu zachęty z powodu wystarczającej wykonalności przedsięwzięcia bez pomocy państwa

Zdaniem strony skarżącej zatwierdzona pomoc nie jest odpowiednia do wspierania niektórych działań gospodarczych w rozumieniu art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, ponieważ nie wywiera efektu zachęty dla beneficjentów. Beneficjenci wybudowaliby planowany termin LNG także bez przyznania pomocy. Strona skarżąca buduje własny terminal LNG, co dowodzi jej zdaniem tego, że beneficjenci nie musieli zostać zachęceni do budowy państwowymi pieniędzmi. Luka w finansowaniu, na którą powołali się beneficjenci, jest tak mała, że mogłaby zostać wypełniona przez dostosowanie cen długoterminowych umów o rezerwację przepustowości o jedynie 2 %. Klienci zgodziliby się na to niewielkie doposażenie cen choćby z uwagi na własny interes w budowie terminalu, zwłaszcza że beneficjenci żądali zdecydowanie zbyt niskich cen.

2. Zarzut drugi dotyczący okoliczności, że pomoc nie jest konieczna i odpowiednia z powodu braku zawodności rynku

Zdaniem strony skarżącej pomoc nie jest ani konieczna, ani odpowiednia, ponieważ nie występuje zawodność rynku. Luka w finansowaniu, na którą powołała się strona pozwana, nie stanowi dowodu na istnienie zawodności rynku, ponieważ została ona spowodowana wyłącznie niegospodarnym działaniem beneficjentów, którzy zawarli swoje długoterminowe umowy zakupu za zbyt niską cenę i na podstawie zbyt niskiego oczekiwanego zwrotu z inwestycji. Zwyczajny podmiot gospodarczy obliczyłby cenę przy uwzględnieniu znacznie wyższego oczekiwanego zwrotu z inwestycji i żądałby w związku z tym wyższych cen od swoich klientów. Dzięki temu zostałaby wypełniona luka w finansowaniu i terminal mógłby zostać wybudowany bez pomocy państwa.

3. Zarzut trzeci dotyczący nieodpowiedniości z powodu niezrozumiałego obliczenia luki w finansowaniu i wysokości pomocy

Zdaniem strony skarżącej pomoc przekracza wskazaną lukę w finansowaniu. Strona pozwana nie uwzględniła okoliczności, że nie tylko uprzywilejowana dywidenda, ale także udział państwa w przedsięwzięciu stanowi sam w sobie pomoc. Inwestor prywatny zamiast państwa nie wziąłby udziału w przedsięwzięciu – niezależnie od mechanizmu dywidend stanowiących pomoc – ze względu na brak oczekiwanego zwrotu z inwestycji. Ponadto wysokość pomocy może być znacznie wyższa z powodu podwyższenia kapitału własnego (w szczególności z powodu wyższych kosztów budowy).

(¹) Liquefied Natural Gas (skroplony gaz ziemny).

4. Zarzut czwarty dotyczący nieodpowiedności z powodu braku zachęty do efektywnego zarządzania po stronie beneficjentów

Zdaniem strony skarżącej pomoc stwarza fałszywą zachętę dla beneficjentów do wygospodarowania niskiego zwrotu z inwestycji poprzez wysokie koszty budowy, zbyt niskie ceny lub w inny sposób, gdyż w ten sposób wysokość pomocy może zostać zmaksymalizowana.

5. Zarzut piąty dotyczący istotnego zakłócenia konkurencji na rynku terminalów przywozowych LNG oraz na hurtowym rynku gazu niższego szczebla

Zdaniem strony skarżącej pomoc prowadzi do istotnych zakłóceń konkurencji na rynku terminali przywozowych LNG oraz na hurtowym rynku gazu niższego szczebla, ponieważ umożliwia ona beneficjentom pobieranie niższych cen niż ich konkurenci, oraz zapewnia klientom beneficjentów przywóz LNG po znacznie niższych cenach niż klientom innych terminali LNG.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 296 TFUE z powodu braku uzasadnienia

Zdaniem strony skarżącej strona pozwana nie przedstawiła żadnego uzasadnienia w odniesieniu do niewystępowania zakłócenia konkurencji. Uczynione przez stronę pozwaną odesłanie do decyzji tej instytucji o przyznaniu zwolnienia jest nietrafne, ponieważ w grę wchodzi skutki pomocy, a nie wyłączenia regulacyjnego dla konkurencji.

7. Zarzut siódmy dotyczący braku wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE mimo poważnych trudności

Zdaniem strony skarżącej strona pozwana nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE mimo istnienia poważnych trudności. Trudności te wynikają z pozostałych zarzutów skargi, złożoności pomocy oraz długiego czasu trwania badania wstępnego.
